

РАДИОСИМФОНИЧНИЯТ ОРКЕСТЪР НА ГРАД ЛАЙПЦИГ

Радиосимфоничният оркестър на гр. Лайпциг, дълго за първи път пред публика през 1923 година. Отначалото той се води като Лайпцигски симфоничен оркестър. Голяма заслуга за създаването му и за добрата му оркестровка радицията има неговият пръв диригент Алфред Шенарай.

По-късно, като оценява неговите качества и възможности, Средноевропейското радио в Лайпциг му възлага да води преобладаващата част от музикалните му програми. Работата на музикалните обаче не се ограничава само в изпълнение пред микрофона. С така наречените „филхармонични концерти“, както и със съвместни концерти с лайпцигските хорове саружения, този оркестър взема дейно участие в музикалния живот на града.

Още първите години от съществуването си се свързва с имената на пречупти гости-диригенти и солисти. Така например Рихард Щраус и Оторино Респиги дирижират концерти със своя творба, а Паул Хиндемит, чийто композиции Лайпцигският симфоничен оркестър много често изпълнява, е гостувал невздатно като солист-виолист.

Има две имена в историята на Лайпцигския симфоничен оркестър, които в никакъв случай не бива да се забравят: Карл Шурхт и Херман Шеркен. И двамата са били постоянни гости-диригенти на оркестъра. До като Шурхт чрез своето голямо диригентско изкуство води оркестъра към арктично майсторство с най-значителните творби на XIX-то столетие, то Шеркен изхожда от съвременната музика. Той дирижира кон-

церти, предназначени специално за разширяване на музикалната култура на работническата класа. Под палката на Херман Шеркен „борещ за ново тоново изкуство“, както тогава го нари-

ХЕРБЕРТ КЕГЕЛ

ча музикалната критика, прозвучават пред лайпцигската публика редица нови творби и първи изпълнения на Барток, Стравински, Онегер, Шьонберг, и др.

Иването на фашизма прекъсва и прогресивните традиции на оркестъра. След войната останалие живи музиканти с помощта на съветската военна администрация, масовите организации и гражданството изграждат отново оркестъра. Оттогава и досега пред него стои важен проблем — да създава нова музика, която тя се слуша и разбира от всички.

Пръв в новия период го ръководи диригентът Герхард Вензхофер. Под неговото художествено ръководство оркестърът в много кратко време записва на магнетофона дълга значителен брой симфонични творби, които се изпълчват години наред всеки вторник по радиото.

Нова страница в историята на оркестъра разтваря незабравимият Херман Абендрот, който от 1949 година поема длъжността главен диригент. Възможно вен творец, но същевременно строг и високотелен Абендрот успява за кратко време да издигне на още по-високо ниво този колектив.

От 1960 година оркестърът се ръководи от Херберт Кегел. За едно с традиционните творби от миналото, значително място в програмите се отделя и на съвременната музика. Включват се и творби от съветските композитори. Така например, първото немско изпълнение на VI Симфонията от Шостакович се е състояло в Лайпциг през 1946 година. Това води след себе си изпълнението и на други негови творби. Изпълняват се и Прокофиев, Хачатурян и др., дотогава неизвестни на немската публика. Гост-диригенти на оркестъра са били Витолд Ровинки, Кирил Кондрашин, Янош Ференчич и др.

Репертоарът на оркестъра е обогатен — от класическите симфонии, през творбите на чужди те композитори, до съвременното музикално творчество. Големите му художествени постижения, културно-политическата и обществената му работа са високо оценени от правителството на ГДР. Оркестърът притежава редица държавни отличия, меж-

ду които на първо място е орденът „За отечествена заслуга“. Много изтънати музиканти от състава му са отличени с титлите „камермузикер“ и „камервиртуоз“.

Лайпцигският радиосимфоничен оркестър е познат в Чехословакия, Полша, Швеция, Дания, Финландия, Унгария, Египет, Лианя. През 1967 година той взема участие във фестивала „Варненско лято“, така че е познат и на част от българската публика.

— За съжаление, засега познаваме твърде малко българската музика, заяви диригентът Кегел, защото срещаме голямо затруднение при снабдяването с нотни текстове. Изпълнявали сме „Вардар“ от Панчо Владигеров. Творчески контакти ни свързват и с талантливия наши диригент Константин Илиев. С голяма радост приемем поканата да участвуваме в дванайсетия фестивал Мартенски музикални дни, където наред с произведенията на Бетховен, Брамс и Бритън ще прозвучи в наше изпълнение и Концерт за струнен квартет и оркестър от Мариин Големинов. Солист в този концерт ще бъде нашият квартет „Димов“, който съм имал удоволствието да слушам вече. Това е един много хомогенен, виртуозен състав, бих казал не само на европейско, но и на световно ниво. Много се радвам, че ще имам възможността да работя с него.

На края бих искал да поздравя читателите на в. „Дунавска правда“ и да изразя нашето уважение към тях, както и надеждата, че ще се представим добре пред русенци.